הקורא למפרע פרק שני מגילה יט.

דיפתרא דמליה וקמיה ולא עפיץ. קשיא מ"כ היאך כותבין על קלפים שלנו ללא עפילי ספר תורה ותפלין ומגילה ותירץ רבינו תם שהסיד שלנו טותנין בקלפים שלנו מהני כעפלים ותדע דבפרק שני דגיטין (דף יט.) אמר דבלא עפץ יכול להזדייף ושלנו אין יכול להזדייף על הלבן[ט]:

[ט] **על** הספר ובדיו. פירש ר"ת שהדיו שלנו הוא דיו גמור אבל של עפלים לא הוי דיו והכי משמע פ"ב דגיטין (נז"ב) (כ) דתניא בכל כותבין בדיו ובסם ומסיק בכל דבר של קיימא ומסיק לאמוויי מאי ומשני לאמוויי הא דתנא רבי חייא כתבו במי טרייא ועפצא כשר ומדאלטריך לאמוויי עפצא מרבויא בתר דתני דיו שמע מינה דעיקר דיו לא הוי מעפצא ומטעם זה רצה לפסול ספר תורה הכתובה מדיו של עפלים והאשכנזים השיבו לו דהתם מיירי במים ששרו בהן עפלים אבל אותו שעשו מגוף העפלים ודאי הוא טוב ומ"מ נראה דאותו שלנו הוי עיקר דיו כדמשמע פרק כל היד (נדה דף כ.) דרבי אמי פלי קורטא דדיותא ובדיק פירוש משבר תחיכה של דיו ובדיק ביה דם שחור ובאותו שלנו שייך שביקה ולא באותו של עפלים: **בן כפר שהלך לעיר** בין כך ובין כך **קורא** עמהם. פירש רש"י ותע"פ שקרא כבר ליום הכניסה וקשיא למה יחזור ויקרא שני פעמים ומ"מ נראה דשפיר פי' רש"י דכיון שהיה בעיר בעיר גדולה נעשה כבני העיר ותע"פ שעתיד לחזור (ג) (כו) כי"ד ותע"פ שקרא ביום הכניסה דהא דאמרי' כפרים מקדימים ליום הכניסה כדי שיספיקו מים ומזון לאחיהם שבכרכים ופטורים ממגילה היינו דווקא כשאינם שוהים שם בגלל י"ד אלא ביום י"ד באים שם אבל כששוהים שם בגלל ארבעה עשר ולאי דינם כבני העיר תע"פ שקראו כבר:

ובלבד שיהו משולשין. נראה כמו שפרש"י שיהיה מ"מ שלא שיהא מרגלא בפיהם שהיה